

det Offentlige og de Private bedst. Jeg veed ikke, om der muligt kan være særegne Omstændigheder tilstede, der have staaet iveien for at vælge denne Vej, men det ville vi jo kunne faae oplyst. For Dieblirket forekommer det mig rigtignok ialtsald, at det vil være naturligt at gaae den saaledes antydede Vej. Bliver der her i Salen nedfat et Udvalg over den foreliggende Sag, saa kan dette Punkt jo komme under nærmere Overveielse i samme; skulde dette derimod ikke skee, maa jeg tillabe mig at forbeholde mig, navnlig efter at have hørt, hvad den ærede Finantsminister maatte ville yttre om dette Punkt, muligt at stille Endringsforslag om samme til 2den Behandling.

Rehmann: Hvad det Punkt angaaer, som den sidste ærede Taler berørte, paa hvilket jeg iøvrigt maa tilstaae, at jeg ikke iforveien var bleven opmærksom, da troer ogsaa jeg, at den hele i Lovbdkastet foreslaaede Procedure ikke egner sig til at ubvides til de Sager, hvorom der efter samme kan blive Tale. Jeg skal med al mulig Reservation af, at jeg kan tage feil, blot henlede Opmærksomheden paa, om disse Sager ikke muligt kunde egne sig til Behandling ved Sp. og Handelsretten. I saa Tilfælde vilde man virkelig opnaae det, der har været tilstigtet, men som jeg indrømmer, paa ingen Maade er naaet ved Gjæsteretsproceduren, nemlig en hurtigere og simplere Afgjørelse. — Naar jeg har bebudet om Ordet, saa var det iøvrigt ikke for at udtale mig om Realiteten af nærværende Sag, da vi jo ere saa heldige her i Salen at have Mænd med en ganske særegen Sagkundskab, men kun for at meddele en lille historisk Bemærkning, som ganske vist kun kan veie lidt, men som dog for mig har en vis Interesse med Hensyn til denne Sag, med hvilken jeg allerede tidligere har søgt at gjøre mig bekendt ved Hjælp af en overordentlig lærerig og klar Afhandling i Archiv for Søvesen, der gaaer igjennem to Nummere af dette Tidsskrift, og som jeg vil anbefale til hvert af de ærede Medlemmer, der vil sætte sig ind i Sagen, at læse. Den indeholder for mig en meget god Beskrivelse af, at man her er paa den rette Vej. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at de Spørgsmaal, der foreligge

baade i nærværende Lovbdkast og i det næste om Skibes Registrering, have været Gjensstand for Forhandling paa det national-oeconomiske Møde i Stockholm, hvor Mænd baade fra Norge og Sverrig, som i deres Land ansees for store Autoriteter i de herhenhørende Spørgsmaal, udtalte sig om samme. I Norge har man, som bekendt — jeg troer endog, at det er nævnt i Motiverne til den paafølgende Lovbdkast paa Dagsordenen — en Registreringslov af 1860, medens man ikke der har opnaaet at faae en Opmaalingslov. I Sverrig er det Omvendte Tilfældet; der har man ingen Registreringslov, men man har derimod endelig faaet en ny Lov om Skibes Opmaalning. Den Mand, der baade i Storthinget og i Handelsverdenen ansees for en af de største Autoriteter i Norge i denne Retning, afgav nu paa hiint Møde det Bidnesbyrd, at man i hele den norske Skibsfart, der jo spiller en overordentlig stor Rolle, i allerhøjeste Grad har følt sig tilfredsstillet ved Registreringsloven af 1860, og han udtalte i meget haarde Ord sin Misbilligelse af, at det hidtil var gaaet saa langsomt med tillige at faae en Lov om Skibenes Opmaalning. Han fremhævede en Ting, der er særlig for Norge, nemlig det enorme Antal af norske Skibe, der ikke blot fare paa England, men ligesom ere i engelsk Fart, og udtalte, i den norske Skibsfarts Interesse, det meget indstændige Ønske, at man snart maatte faae en Opmaalingslov, saavidt jeg kan skjønne, omtrent ordlydende med det Udtryk, der her foreligger. Hvad den svenske Lovgivning angaaer, da blev der paa den nævnte Møde ikke talt synderligt om de svenske Registreringsregler, men derimod blev det med Hensyn til Skibsmaalinger erklæret af den, der udtalte sig derom — og jeg troer, at ogsaa han i Sverrig betragtes som dette Lands allerbedste Autoritet i det Slags Spørgsmaal — at han vel antog, at de Teknikere havde Ret, som paastode, at den nye svenske Opmaalingslov var fuldkomnere end selve den engelske, og at den ved en overordentlig findrig Anvendelse af Mathematikens Sætninger gav et særdeles nøjagtigt Resultat, men at han desuagtet ansaae denne Lov for en stor Ulykke; thi det, hvorpaa det kom an, var ikke en astronomisk-